



Служба „Преса и  
информация“

Съд на Европейския съюз  
**ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 140/19**

Люксембург, 12 ноември 2019 г.

Решение по дело C-363/18  
Organisation juive européenne, Vignoble Psagot Ltd/Ministre  
de l'Économie et des Finances

**Върху храните с произход от окупирани от Държавата Израел територии  
трябва да се посочва тяхната територия на произход, а когато те са от  
израелско селище в такава територия — също и това обстоятелство**

С решение Organisation juive européenne и Vignoble Psagot (C-363/18), обявено на 12 ноември 2019 г. и отнасящо се до тълкуването на Регламент (ЕС) № 1169/2011<sup>1</sup>, Съдът в голям състав постановява че върху храните с произход от окупирани от Държавата Израел територии трябва да се посочва тяхната територия на произход, а в случай че те са от населено място или съвкупност от населени места, съставляващи израелски селища в тази територия — също и това обстоятелство.

Спорът в главното производство между Organisation juive européenne и Vignoble Psagot Ltd, и ministre de l'Économie et des Finances (Франция) е относно законосъобразността на известие, което урежда посочването на произхода на стоките от териториите, окупирани от Държавата Израел от юни 1967 г. нататък, и изисква върху тези храни да се посочва въпросната информация. Това известие е издадено след публикуване от Европейската комисия на тълкувателно известие относно обозначенията за произход на стоките от тези територии<sup>2</sup>.

На първо място Съдът посочва, че в съответствие с членове 9 и 26 от Регламент № 1169/2011 страната на произход или мястото на произход на храна трябва да се посочва, когато липсата на такова посочване може да заблуди потребителите по отношение на истинската страна на произход или истинското място на произход на храната, като ги остави да смятат, че тази храна произхожда от страна, различна от истинската ѝ страна на произход, или от място, различно от истинското ѝ място на произход. Освен това той отбелязва, че когато върху храна е посочена страната на произход или е посочено мястото на произход, такова посочване не трябва да бъде заблуждаващо.

На второ място Съдът уточнява както тълкуването на понятието „страна на произход“<sup>3</sup>, така и това на понятията „страна“ и „територия“ по смисъла на Регламент № 1169/2011. В това отношение той отбелязва, че първото от тези понятия е дефинирано в член 2, параграф 3 от посочения регламент чрез препращане към Митническият кодекс на Съюза<sup>4</sup>, съгласно който за произхождащи от дадена „държава“ или „територия“ се считат стоките, които са изцяло

<sup>1</sup> Регламент (ЕС) № 1169/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 година за предоставянето на информация за храните на потребителите, за изменение на регламенти (ЕО) № 1924/2006 и (ЕО) № 1925/2006 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 87/250/ЕИО на Комисията, Директива 90/496/ЕИО на Съвета, Директива 1999/10/ЕО на Комисията, Директива 2000/13/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, директиви 2002/67/ЕО и 2008/5/ЕО на Комисията и на Регламент (ЕО) № 608/2004 на Комисията (ОВ L 304, 2011 г., стр. 18).

<sup>2</sup> Тълкувателно известие относно обозначенията за произход на стоките от териториите, окупирани от Израел от юни 1967 г. (ОВ С 375, 2015 г., стр. 4).

<sup>3</sup> Член 9, параграф 1, буква и) и член 26, параграф 2, буква а) от Регламент № 1169/2011.

<sup>4</sup> Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза (ОВ L 269, 2013 г., стр. 1).

получени в тази държава или територия или са претърпели последната си съществена обработка или преработка в посочената държава или територия<sup>5</sup>.

Що се отнася до понятието „страна“, използвано многократно в ДЕС и ДФЕС като синоним на понятието „държава“, Съдът посочва, че за да се гарантира непротиворечиво тълкуване на правото на Съюза, на това понятие в Митническия кодекс на Съюза и съответно в Регламент № 1169/2011 следва да се придава едно и също значение. Понятието „държава“ обаче обозначава суверенен субект, упражняващ в своите географски граници всички правомощия, признати от международното право. Що се отнася до понятието „територия“, Съдът отбелязва, че от самата формулировка в Митническия кодекс на Съюза следва, че то обозначава субекти, които не са „държави“ и съответно „страни“. В този контекст Съдът уточнява, че посочването върху храни на Държавата Израел като тяхна „страна на произход“, при положение че в действителност тези храни произхождат от територии, всяка от които има собствен международен статут, различен от статута на тази държава, но които тя е окупирали и върху които като държава окупатор по смисъла на международното хуманитарно право има ограничена юрисдикция, би могло да заблуди потребителите. Ето защо Съдът постановява, че посочването на територията на произход на разглежданите храни е задължително по смисъла на Регламент № 1169/2011, за да се избегне заблуждаване на потребителите относно обстоятелството, че Държавата Израел присъства в тези територии като държава окупатор, а не като суверенен субект.

Що се отнася на трето и последно място до понятието „място на произход“<sup>6</sup>, Съдът посочва, че то трябва да схваща като означаващо всяко конкретно географско пространство в страната или територията на произход на храна, с изключение на адреса на производителя. Така посочването, че дадена храна е от „израелско селище“, намиращо се в някоя от „окупирани от Държавата Израел територии“, може да се разглежда като посочване на „място на произход“, доколкото понятието „селище“ означава конкретно определено в географско отношение място.

Освен това, що се отнася до това дали посочването на „израелско селище“ е задължително, Съдът най-напред подчертава, че особеност на селищата на заселници, основани в някои окупирани от Държавата Израел територии, е че са конкретен израз на политика за преместване на население, провеждана от тази държава извън нейната територия в нарушение на правилата на международното хуманитарно право<sup>7</sup>. Всъщност, при липсата на каквато и да било информация, която да ги осветли по този въпрос, те не могат да знаят, че дадена храна е от населено място или съвкупност от населени места, съставляващи селища на заселници, основани в някоя от посочените територии в нарушение на правилата на международното хуманитарно право. Съдът обаче отбелязва, че по силата на разпоредбите на Регламент № 1169/2011<sup>8</sup> информацията за потребителите трябва да им позволи да направят информиран избор, като вземат предвид не само съображения от здравен, икономически, екологичен и социален характер, но също така и етични съображения или съображения, свързани със спазването на международното право. В това отношение Съдът подчертава, че такива съображения могат да повлияят върху избора на потребителите при покупка.

---

**ЗАБЕЛЕЖКА:** Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

---

<sup>5</sup> Член 60 от Регламент № 952/2013.

<sup>6</sup> Член 9, параграф 1, буква и) и член 26, параграф 2, буква а) от Регламент № 1169/2011.

<sup>7</sup> Член 49, шеста алинея от Женевската конвенция относно закрила на цивилните лица във време на война, сключена на 12 август 1949 г.

<sup>8</sup> Съображения 3 и 4 и член 3, параграф 1 от Регламент № 1169/2011.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването

За допълнителна информация се свържете с Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293

Кадри от обявяването на решението са достъпни на „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106